Kalibův zločin.

Obraz z podhoří.—Napsal: K. V. Rais.

"Jdi, pro chvilku, jen se podívej a hledej! Je vybíleno jako žádné jiné, a zrovna jakoby tě čekalo," vřele hovořil.

"Tak vidíš, stavení čeká, a ty nás držíš! Kdo pak by ho nepoznal, vždyť je skoro u kraje," řekla mrzutě a ukázala.

"Tam, tam, holka zlatá," zasmál se a objav ji rychle kolem boků přitiskl ji k sobě.

"Ne, tenhle zeťáček!" široce zasmála se panímáma, v největším sněhu a mrazu se zastaví, a miloval by se tu. I pobídněte koně, vždyť nás zebe a hlad už taky máme."

"Bje!" křikl Vojta rozjařen, a hnul se. "Podívej se, Kadličko, když jsem k vám chodíval, vždycky jsem si myslival, jak bude, až si tě tadyhle povezu. Tak sě mi naše vesnice odtud líbivala! A tamhle u mladovského kostela je vidět hřbitov; vidíš, pod tím oknem, co se tak blýští, leží naše maminka, tam jsme ji zahrabali. Ó, milá zlatá, ta kdyby byla živa, ta by té vyhlížela a nevydržela by to doma, pořád by vybíhala za zahradu, jestli už nejedeme. Možná, že by teď už byla tady, že by nám až sem doklusala naproti!" A při těch slovech rukávem starého kožichu svého utřel si oči. Nepověděl to všecko jedním proudem, ale v přestávkách, po kouskách.

Karla neodpovídala.

"Ale, zeťáčku, jak odpřáhnete, nejdříve musíme zatopit a něco ukuchtit, abysme se trochu po té cestě zahřáli," řekla panímáma.

"Jen aby se ti u nás nestýskalo," opět začal Vojta. "Podívej, tamhle máme pole, tam říkáme na Kamenci, tamhle na Pasekách, tuhle v té padolině je Nouzov, tam jsou také asi dva korce naše, ty jsou nejhorší, je tam na jaře tuze mokro, ale na podzim jsem tam navezl asi třicet truhlíků hlíny, snad to bude letos lepší. Na Pasekách je žito po bramborách, u Podhrázi dám řepu, v Nouzově je ječmen, na Kamenci bandory, u Remízku bude po půl druhém korci jetele, rád bych nadělal trochu semínka, řepu a semínko ještě tak nejspíš nám pomůžou, pšenice šly tuze dobře. Rád bych koupil ještě jednu krávu, bulíka bych prodal, ale nevím, až jak bude hodně zeleného. Jestli pak se trochu těšíš?" a srdečně se na ženu podíval.

Ta se zasmála.

"I pro pána, ty se ptáš, jako bych v tom byla jakživa nebývala, vždyť z toho jedu!"

"Ale tady budeš hospodyně, bude to tvoje, co nadojíš, prodáš; v hospodářství si uděláš všecko po své chuti. U nás je teď práce potřeba, teď víte, maminka byla stará, nemohla už, ač vedla všecko tuze dobře, ale na takové chalupě může býti všeho víc — v chlévě i na hřádě."

Žádná neodpověděla.

Dojížděli ke vsi. Vojta také již nemluvil, ale měkce se usmíval. Když dojeli ke stavení, zastavil a vešel do dvora otevřít bránu v pletivném plotě; panímána a Karla šly hned po zášpi do světnice.

Ve světnici u stolu seděl starý Kaliba, a Kukelka na svém obyčejném místě u okna pobafoval z krátké dřevěnky. Když uslyšeli dupot, Kukelka rychle vstal a povídal: "Sakulente, ti si pospíšili, už jsem měl bejt doma!"

"Teď počkej, co pak by řekli," povídal domácí.

Obě ženštiny vešly, panímáma napřed, deera za ní.

"Dej Pánbůh dobrý odpoledne, tak jsme tady, pantáto," ze široka, nuceně se smějíc řekla stará.

"Pěkně vás vítám, zvláště vás, nevěsto, abyste tady byla ráda, a aby se vám tady všem dobře vedlo," upřímně přivítal je Kaliba a podával jim ruku. Brejle měl na špičce nosu a hleděl přes ně.

"Pánbůh dej!" přisvědčila matka.

"Já vás taky pěkně vítám," breptavě začal Kukelka, "my jsme tuhle s Kalibou kamarádi od malička, tak někdy se sejdeme a trochu popovídáme!"

Stará podávajíc mu ruku řekla: "Je to štěstí, když má člověk časy na vejměnku já jsem je neměla!"

"No, teď je můžete mít," usmál se plaše.

"I co vám napadá, každý není k tomu, někomu to nedá, aby pořád nedřel. Já kolikrát jsem jako rozlámaná, a honím se přec z jednoho do druhého. Někdo si na světě pěkně odpočine, ale já vím, že nebudu mít pokoje, až leda jednou v hrobě." Při té řeči měla vrásky na obličeji tuze staženy.

"Tak jen to hoďte se sebe dolů a odpočiňte si, jste beztoho notně uhnány," zdlouha povídal Kaliba.

Ženské odkládajíce salupy a jupky rozhlížely se po světnici; Karla zdlouha, plaše, matka rychlým těkavým pohledem.

"A já abych běžel k nám, no, opatruj vás tu Pánbůh," pravil Kukelka rychle a na žádnou nepohleděv odcupal.

Sotva byl ze dveří, povídala panímáma: "Ten má zdraví, zrovna mu tváře svítí, a hodně vám tu načudil."

Kaliba usednuv mlčel.

"Ale skoro tu máte zimu, pantáto," opět hovořila a dupala po světnici, "zatrapeně jsme prokřehly."

"Zimu? A topil jsem, uvařil jsem si v poledne vodovku a trochu bandor," odpověděl klidně. "No, zatopíme!" a šoural se ke kamnům.

"I jen toho nechte, pantáto, teď už, když jsme tady, to uděláme," špičatě smála se stará, "leda byste nám nanesl trochu dříví."

Starý přikyvuje šel ke stolu, sundal brejle, uložil je do pouzdra a pouzdro strčil do kapsy. Pak se vyšoural ze světnice.

"Brr, to je zima," zabroukla Karla, a foukajíc si do červených dlaní rychle přecházela po světnici.

"Ten nás přivítal," kysele smála se matka, "ve světnici zima, a kamna jako led. Bude on tenhle starý zázvorka šetrná!"

"Světnice je pěkná a velká," povídala Karla jako k sobě.

"Kamna taky budou v pořádku, plotna je dobrá, a trouba snad taky bude péct," pokračovala matka, a popocházejíc kolem kamen nahlížela do prsku i do trouby.

"Kde ten člověk je pro to dříví?" zabublala Karla.

"Prosím tě, jemu není zima, nevymrzl jako my, proč by si nedal na čas. Podívej se na něj, tamhle stojí před chlévem a něco káže Vojtovi." Při té řeči hleděla oknem na zášep.

Když starý Kaliba přinesl dříví, sedla Bončková ke kamnům a dala se do práce.

"Jak jste pěkně tím mrazem zčervenala," směje se povídal tatík Karle.

"Pane, je mi zima," odpověděla chladně.

"Ságo, ságo, vy jste, horáci, zmrzlejší než my. Tuhle Vojta si nezanařikal, koně dal do stodoly, nasypal mu a již to na saních odvazuje," dobrácky chechtal se starý.

"I co pak Vojta, mráz na něj nemůže, kožich má jako prkno," smála se Karla.

"Třicet roků ten kožich máme a oba jsme se v něm pořádně ohřáli," liboval si.

Panímáma vyběhla ze světnice k Vojtovi.

"Poslouchejte, zeťáčku, nejdřív abyste nám odnesl tuhle truhlu, máme v ní trochu kafe a cukru, abych honem uvařila trochu bryndy, zahřejete se!"

"Musím hochovi trochu pomoct," pravil pantáta Karle a šel také.

Karla prohlížejíc stěny i nábytek loudala se světnicí. Pak postavila se u okna a němě zahleděla se na náves. Líce jí ještě planula, ústa mající pootevřena rychle dýchala a ty veliké, stále zamračené oči její byly v té chvíli jinačí — tuze smutny.

Vojta již přinášel truhlu.

"Tak, tu máš, holka, už si můžeš vybrat, co potřebuješ," povídal hřmotně.

"I vždyť já to všecko udělám, ať jen si odpočine, tuze se uhnala," horlivě mluvila stará a již byla v truhle.

Před plotem stály hloučky lidu velkého i drobného. Ženy i mužové z vůkolních stavení přibíhali, aby viděli, jak se mladá Kalibka přistěhovala. Byli jen tak, jak byli doma ve stavení, někteří bez kabátův i bez čepic. Nahlíželi do dvorka a povídali si. Děti otevřely si branku na zášep a pomalu šouraly se až do dvorka.

Lidé po hloučcích si povídali.

"Inu, mnoho toho nemá, leda budou-li ještě jedny sáně."

"Bodejť, budou, to by byly obě nepřijely."

"Ale je! — no počkej, Vojto, ty se budeš točit."

Několik mužských se zachechtalo.

"Už se toč, odedře to sám, podívejte ho, je to obr, hodí to na záda a jde jako jeneral."

"Všecko je to staré — aha, tamhle jarmara — ta je nová, tři žídle taky."

"Ale peřin má!"

"Vždyť je taky stará!"

"Má-li pak skleník?"

"I co vám napadá, ten by byl navrchu!"

"To je pěkná nevěsta, teď už má každá nevěsta skleník?"

"Tady — ale taková horačka, kde by ho vzala?"

"Už kuchtí, z komína se kouří."

Jak se sáně prázdnily, divákův ubývalo.

Do světnice přiběhl zatím Smrž, přinesl uzlík a když ho rozbaloval, povídal: "Zabíjeli jsme, přinesl jsem vám trochu masa na přivítanou."

"I to jsi hodný, hochu, že jsi pamatoval. Vymrzli jsme a hlad taky máme. Pantáta nechal v hrnku několik bandorů. Tak sedni za stůl a snez s námi trochu kafe," pobízela Bončková.

"Zaplať Pánbůh přijdu, ale dřív si dovedu domů koně." —

Toho podvečera i večer hovořilo se po dědině jenom o Kalibových. Povídali si, jak se mladá přistěhovala, jak Vojta odtahal všecko sám, leda že mu tatík trochu pomohl, jak Smrž běhal z domu ke Kalibům jako vítr. Všude si řekli, že má mladá vybytí málo, skoro všecko staré.

Kalibova sestra Nedomělka byla toho dne také jako splašena. Běhala z chalupy do chalupy, vyptávala se a hubovala.

"Mně se zdá, že si ten náš Vojta dal, vždyť nemá, lidičky, kde nic, tu nic; sama je, což o to, jenom jsem ji zahlédla, ale jde jako husar. Tomu bláznu je to jedno, ještě si převezl mámu do stavení! Viděla jsem ji chodit po zášpi, ale rozhlížela se kolem a měřila to všecko jako komediant."

Lidé ve stavenich se tomu jenom usmívali a přikyvovali: "Tak to bývá!" Nebo Nedomělku ještě trochu popíchli: "Ale tělo má, to Vojta rozuměl." —

U Kalibů bylo večer veselo. Ze síně vonělo jako na faře, kdo šel kolem, dýchal plným nosem.

Smrž, Vojta i Karla seděli za stolem, a panímáma z plného pekáče každému předkládala. Tváře Smržovy se jen jen leskly.

"No, hochu, teď se mi poděkuj!" smál se, plácaje Vojtovi do zad. "Ty jsi pěkný, ani do hospody nepošleš!"

Vojta rychle povstal, šel k polici, vzal veliký hliněný džbán, na jehož leskl'ých oblinách byly bílé, vypouklé květy, a hodiv čepicí na hlavu chtěl jíti.

"Snad byste sám neběžel," spustila panímáma, "dejte sem peníze, skočím vám sama, ať toho prvního večera užijete, abyste do smrti nezapomněli!"

Jak po návsi šla k hospodě, v pravo v levo zřela do osvětlených okének. U Nedomělových postála; viděla, jak sedí tam všichni kolem stolu, loupají bramory a mažou tvarohem.

Slyšela, jak Nanka, ústa mající plna, rozkládala: "U Vojty ona je dnes traktace, z komína se tam pořád kouřilo; já vím, že stará běhá kolem kamen jako posedilá. Smrže tam maji, běžel tam s uzlem. No, jsem žádostiva!"

Bončková smějíc se chvátala k hospodě...

"Tak," povídala, když všecka udýchaná přiběhla zpět, "tady máte pivo, a tuhle jsem ještě vzala na zavdanou;" a postavila na stůl červenou láhvičku.

Přes dvorek ve výminku také mrkalo světlo. Starý Kaliba seděl u stolu, brejle na nose, knihu před sebou, ale nečetl. Hleděl do prázdna...

Na kamnech měl kastrol s kusem masa; přinesla mu to večer sama Karla, ale ani se nedotkl, neměl dnes chuti. Chvilkami povstal, přešel světnici a hleděl k chalupě.

Vzpomínal si na nebožtíky výměnkáře a na svou ženu. Aspoň ta kdyby tu byla — ale tak byl tu prvý večer sám a sám...

VI.

Byl šedivý, smutný den.

Panímáma Bončková konala v novém hospodářství prohlídky. — Prozkoumala police, almaru i truhlu ve světnici, prošukala komoru i půdu. Když se vrátila do světnice, spráskla ruce a spustila ostře: "Ale poslouchejte, zeťáčku, to přece není možná, aby nebylo po mamince nic víc zůstalo?"

Vojta sedě u kamen zálibně pozoroval, jak si Karla svoje šaty rozvěšovala.

"I zůstalo," usmál se, "naše maminka měla všeho nazbyt, ale hned po smrti si to holky rozdělily."

Panímáma rychle zamrkala, a tváře stáhly se jí k trpkému úsměvu.

"To jsem jaktěživa neviděla takového člověka, jako jste vy. Sestry jsou dávno vybyty, ale dostanou ještě všecko. Inu, že je Nána hladová, to vím, ale že vy jste na to dopustil!" hubovala všecka rozehrána.

"I vždyť to ani za řeč nestojí," odpovídal stále se usmívaje, "rozdělily si jenom šatstvo, z nádobí ne všecko; tatínek sám jim k tomu svolil, povídaly, co bych já s tím dělal."

"Co byste s tím dělal — tak, tak," smála se hněvivě, "nu bodejť. Nána ona počítala, že vám sem přivede tu Líkařku, ta má toho mamonu hromady, ale sama je stvoření! To by se tu bylo hospodařilo! Podívejme, pro vás by to všecko bylo nebylo, ale jim se hodilo. Jste vy bloudek, zeťáčku!" Poslední slovo mazavě, ale ostře protáhla a zapleskala si do čela.

Vojta neodpověděv počal přecházeti po světnici, stále zalíbeně patře na Karlu.

"Ale máš ty, Kadličko, šatstva jako hraběnka, a jedno hezčí než druhé," povídal jí všecek zářc.

"Snad jsi, pro pánička, nemyslil, že ti přijdu nahá do stavení?" odpověděla výsměšně.

"Holečku, naše Kadla když se ustrojila, mohla jít všude a každému se líbila," velebila matku.

Vojta neodpověděv zvolna zašel ze světnice do komory.

"Jen si, Kadlo, všecko pěkně urovnej, šatstvo rozvěs všecko a prádlo vylož v truhle, když někdo přijde, aby viděl, že se stydět nemusíme," nabádala panímáma.

Karla neodpověděla.

"Ale tu polici vybrakovali, že konska kloudného tu není; musíte spolu někam na jarmark nakoupit trochu skla a porcunálu, aby to tu nestálo jako rachotina," mlela dále a chodíc po světnici všecko ohlížela.

Pokračování.

Zdarma trpícím! Zdarma!

Zaručené léky pro všechny ženské nemoce. Všechny trpící, slabé, unavené, předčasně sestarané ženy a dívky v jakémkoli stáří, toužící po jistém, levném, úplně bezbolestném se doma vyléčení z jakékoliv, byť sebe bolestnější, zastaralé a nepříjemné ženské nemoci, ať laskavě se ke mně co k přítelkyni obrátí. Mám též zaručené léky pro každého proti bolení hlavy, žaludku, špatnému trávení, kataru, lišeji, ledvinám a játrám, zácpě, špatné krvi, vyražením a jiným nemocem.

Popište s důvěrou vaši nemoc a obdržíte nejen rychlou odpověď, ale i lék na zkoušku úplně zdarma. Hledají se spolehliví jednatelé pro tyto výborné léky.

Přiložte kolek na odpověď.

Adresa: **MARIE VOTÝPKA,**
703 So. Mich. St., South Bend, Ind.

Chas. H. Stiller

vlastní vzorně zařízený

HOSTINEC

na rohu 13. a Howard ul.

Má na skladě vždy nejlepší importované doutníky i domácí vína a likéry.

Storzův ležák vždy na čepu.

Chutný zákusek vždy po ruce

Zastavte se na jednu.

Zde jest, co dostanete,

2 gal. Pure Food Whiskey $8.00
1 příbor z křišťálového skla $1.00
1 quart nejlepšího vína 75c
Skutečná cena $9.75

Všechno za $5.00

Zdarma Vám!

Byste naše zboží seznali, zašleme Vám zdarma s první objednávkou dvou gallonů Hillerovy zdravotním zákonem zaručené kořalky krásný příbor z křišťálového skla. Příbor tento sestává z velké láhve naplněné nejlepším vínem a šesti krásných vínových skleniček. Zasíláme našim odběratelům tento dar pouze s první objednávkou.

Výtečná, zdravotním zákonem zaručená kořalka samožitná bílá neb červená, kterou jiné obchody neprodávají levněji nežli za 4 dollary, prodáme vám za pouhé..... **$3.00**

Dva gallony za pouhých 5 dollarů.

Zašleme vám též ceník na vína a kořalky za **velkoobchodní ceny.** Za tuto cenu dovoz neplatíme. Jelikož ani drahy ani express do Oklahomy nevyplacené lihoviny nepřijímají, musíte zaslati $1.00 na dovoz. Náš obchod jest největší poštou objednávající velkoobchod kořalkami a vínem ve Spojených státech. Všechny dopisy adresujte: 45tf

HILLER LIQUOR CO., Dept. N. **1309 Farnam St., Omaha.**

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přímo po nových dvoušroubových poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun snosnosti:

Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau,
Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od $52.50 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, která označena jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další zprávy podávají generální jednatelé:

aneb jejich zástupci v zemi.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7, S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Deadborne Str., Chicago, Illinois.

PADESÁT TISÍC

našich stálých odběratelů může vám osvědčiti výtečnou jakost našich lihovin, a jednou tolik ještě všemu tomu získati pro naši výtečnou lékaři odporučenou

BOHEMIAN CREAM RYE

a tudíž činíme tuto zvláštní nabídku:

1 plné kvarty	$4.00
1 plný kvart Muscatel šťáva	.75
1 plný kvart importovaný Port	1.00
Pravidelná cena	$5.75
Zvláštní cena	**$4.50**

Vyhlášená pravá 'česká samožitná'
bílá neb červená.

4 plné kvarty xx	$ 3.00
6 plných kvartů xx	5.50
5gallonový soudek xx	12.50
5gallonový plavar x	5.00
4 plné kvarty Slivovice	4.00
4 plné kvarty České hořice	3.00

Zašlemo s objednávkou láhev banana brandy a vězenčku se zlatou obrubou.

"Bohemian Reserve Stock"

4 plné kvarty 4x	$ 3.50
5gallonový soudek	18.00

Při objednávce na 10 gallonů o 25c na galloně lacinější. S objednávkou na 5 gallonů a více zašleme 1 gallon Kalifornského vína zdarma.

Kalifornská čistá přírodní vína od $1.50 do $2.50 gall.

Do Oklahomy, Texas, Arkansas, obou Dakot, Wisconsin, Minnesota a Oregon platíme dovoz na víno jen na 5 gal. a více, a na kořalku jen $2.50 gallon jen na 5 neb více gallonů platíme dovoz.

Čistý lih (Alkohol), xx $3.50, xxx $4.00 gallon.

Jelikož drahy ani express do Oklahomy zásilky lihovin nevyplacené nepřijímají, stojí dovoz na jeden gallon ke vsu gallony do 5 gallonů $1.00, kterýž obnos pošlete když objednáváte méně než 5 gallonů.

Předáváme jen čisté lihoviny, zákonitě zaručené, kterýchž lze použíti k účelům lékařským. Nelibuje-li se zboží zpátky, pošlete je na naše útraty zpět. Objednáte-li jedenkrát, zůstanete našim odběratelem. Píšte si o ceník nejlepšího **Habsburger** piva. Dovoz na pivo a líh nevyžádán. Objednávky a peněžní zásilky adresujte na: 44tf

CENTRAL MERCANTILE CO., 604 Main St. Kansas City, Mo.

jediný ryze český velko-obchod lihovinami na západě, který zasílá přímo z vinopalny za ceny velko-obchodní.

FRED H. ERMIS, předs. **EDW. ERMIS,** poklad.

STORZ BREWING COMPANY

vaří a stáčí do lahví

TRIUMPH A BLUE RIBBON PIVO.

Nejlepší na západě.

OMAHA, NEB. 19tf

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 119

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

A. F. KUNCL,

řeznik a uzenář na 3. a William ul. Omaha.

Svému řemeslu vyučil se důkladně v Čechách a zde zdokonalil se tou měrou, že jako skutečný mistr těší se té nejlepší přízni svých odběratelů. Na skladě má vždy hojnost čerstvého masa a velký odbyt na uzenářské jeho výrobky svědčí nejlépe o jich znamenité jakosti. Má též na skladě nejlepší mouku a groceriii. 40tf

Václav Kozák,

vlastní čistě zařízený

řeznický a uzenářský závod

919 Bancroft ulice, Omaha.

Zásoby čerstvého masa, jakož i veškeré výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zajisté, že podruhé přijdete zase. VÁC. KOZÁK, 919 Bancroft ulice. 20tf